

Kryzys ekologiczny staje się obecnie coraz większym wyzwaniem, dlatego pytanie o to, jak religie, mające istotny wpływ postawy i praktyki ludzi, staje się coraz istotniejszym elementem refleksji społeczno-kulturowej i politycznej. Analizując polski i włoski dyskurs medialny, które kształtuje społeczną wyobraźnię, można dojść do wniosku, że nie powiązania pomiędzy religią i ekologią: wypowiedzi osób związanych ze środowiskami religijnymi (katolicy) często oskarżają ekologię o ideologizację, a osoby związane ze środowiskami ekologicznymi – religię o postawę antyekologiczną. Pomimo tego w ciągu ostatnich 30 lat właściwie wszystkie religie na świecie przeszły przemianę względem ekologii, co również odnosi się do katolicyzmu, na którym skupiamy się w naszych badaniach (w 2015 papież Franciszek ogłosił encyklikę *Laudato si'*, będącą podstawą ekologicznej doktryny katolickiej i impulsem do ekologicznych działań). Również w ciągu ostatnich 30 lat różne religijne organizacje zainicjowały różne działania związane z kryzysem środowiska. Pozostając w kontekście chrześcijańskim, a dokładnie katolickim, w tym projekcie koncentrujemy się na polskich i włoskich katolickich organizacjach i inicjatywach proekologicznych, a poprzez to odnosimy się do szerszych pytań dotyczących tego, jak kryzys ekologiczny jest rozpoznawany z perspektywy religijnej, jak katolicyzm odpowiada na niego, jak również czy te odpowiedzi mogą znacząco zmieniać postawy i praktyki wierzących względem kryzysu klimatycznego. Mówiąc ogólnie, nasz projekt dotyczy związku pomiędzy religią i ekologią i w centrum namysłu stawia pytanie o to, czy religia może efektywnie odpowiedzieć na współczesny kryzys środowiska. Odpowiedzi na te pytanie szukać będziemy, analizując proces „zielenienia” katolicyzmu w Polsce i we Włoszech w ostatnich 30 latach.